

איבערלעבן

Learn it. Relive it. ∞

התוועדות ש"פ תצוה, ח' אדר-ראשון, ה'תשכ"ז

איבערלעבן

Learn it. Relive it. ∞

התוועדות ש"פ תצוה, ח' אדר-ראשון, ה'תשכ"ז

Vaad Hatmimim Haolami

Rabbi Tzvi Hirsh Altein

Iberleben

Mendel Banon

Levi Katz FL

Iberleben Handbook

Moshe Caytak

Zellig Katzman

Layout and Design

Schneur Bergstein

Sichos in this booklet are
reprinted here courtesy of
Lahak Hanochos.

פתח דבר

After the successful launch of **איבערלעבן מבצע** last week, in which hundreds of Bochorim united in learning the Rebbe's Farbrengen from a **"פ שמיני תשה"י** we are happy to present you with the next Farbrengen, which will be learnt in Yeshivos around the world this Shabbos.

This Farbrengen chosen for this week is **"פ תצוה, ה'** **אדר-ראשון, ה'תשכ"ז**, a very powerful Farbrengen which will you will enjoy tremendously.

We wish you much Hatzlacha in learning, understanding and applying the lessons of this Farbrengen. We hope that this will cause the Rebbe a tremendous Nachas Ruach, and hasten the coming of Moshiach, when we will be able to hear the Rebbe Farbreng again **בקרוב ממש!**

הצלחה רבה

שיחה א'

Mamer

א. מאמר ד"ה ועשית מזבח מקטר קטורת.

Yortzeit - a cause for joy?

ב. דובר במאמר¹ — מיוסד על מאמר של הצמח־צדק² — אודות פס"ד המג"א³ בנוגע לתענית דז' אדר, שבשנה מעוברת הרי זה באדר ראשון,

וגם דובר אודות החילוק בין ז' אדר לל"ג בעומר, שבנוגע לז' באדר איתא בשו"ע⁴ שצ"ל ענין התענית, משא"כ ל"ג בעומר, יום ההילולא של רשב"י, הוא יום שמחה⁵, ולא רק יום שמחתו של רשב"י, אלא גם יום שמחה לכל ישראל, שנקרא "יום שמחתנו", וכידוע הסיפור (המובא בפע"ח⁶) אודות א' שהי' נוהג לומר "נחם" בכל יום, כולל גם בשבת ויו"ט, ואעפ"כ, כשאמר "נחם" כל"ג בעומר, הזיק לו כו', כיון שלא הי' צריך לומר "נחם" כל"ג בעומר, להיותו יום שמחה לכל ישראל — שבמאמר הנ"ל מבאר הצ"צ את טעם הדבר ע"פ קבלה וחסידות⁷, ולעת עתה הרי זה המקום היחידי שמצאתי ביאור בענין זה.

ובהקדמה — שענין זה מבואר אמנם בספרי נגלה ודרוש של גדולי ישראל, ועד גם ביערות דבש⁸ (לר' יהונתן אייבשיץ, כידוע ומפורסם

Translations

דובר-we discussed

אודות-about

בהקדמה-by way of introduction

נקבע-it has been instituted

הוא זה-this itself

רועה-shepherd

Concepts

יום שמחתו של רשב"י

Before his passing רשב"י revealed to his Talmidim some of the deepest parts of the תורה. He asked that this day be celebrated every year and that there should be no signs of mourning on special this day. One of the talmidim of the Ari-zal would say תפלה נהם everyday and once said it on ל"ג בעומר and a tragedy occurred to one of his family members. Every year בעומר ל"ג is celebrated and is a huge יום טוב throughout the world in accordance to the desire of רשב"י.

גדולתו הן בנגלה דתורה והן בפנימיות התורה), והביאור בזה בפשטות (כפי שמקובל בעולם) — שהדבר תלוי ברצונו של בעל ההילולא:⁹
 בנוגע למשה רבינו — כיון שמאד לא רצה והרבה להתפלל שלא יהי' ענין ההסתלקות (כמובן מפשטות הכתובים וכמבואר במדרשי חז"ל), לכן נקבע יום ההסתלקותו ליום תענית;

משא"כ בנוגע ליום ההילולא דרשב"י — כיון שהי' בשמחה ביום זה, וכמבואר באידרא (אידרא רבה¹⁰, ובעיקר באידרא זוטא¹¹) שקודם ההסתלקותו אמר "בחד קטירא אתקטנא בי בקוב"ה בי אחידא בי" להיטא כו", וסיים בפסוק¹² "כי שם צוה ה' את הברכה חיים", ו"לא סיים בוצינא קדישא למימר חיים כו"¹³ [ולהעיר שעד"ז מצינו גם אצל אדמו"ר האמצעי, שנסתלק באמרו תיבת "חיי החיים"¹⁴] — לכן נקבע יום זה ליום שמחה.

אבל ביאור זה אינו מספיק — שהרי הא גופא דורש ביאור:
 כיון שמדובר אודות רועה ישראל, ורועה נאמן, שמניח את כל הענינים וחושב רק אודות טובתן של כל ישראל, הרי מובן שכן הוא גם בנוגע לעניננו, שהסיבה לכך שאצל משה רבינו הי' ענין ההסתלקות שלא ברצון, היא, בגלל שכך הי' צריך להיות מצד טובתן של ישראל; וא"כ, מדוע אצל רשב"י — שגם אצלו הי' כל הענינים כפי שצריכים להיות מצד ישראל — הי' ענין של שמחה בשעת ההסתלקותו?

ובפרט ע"פ הידוע שרשב"י הי' ניצוץ מנשמת משה רבינו¹⁵, וא"כ, קשה יותר מדוע יום ההילולא של משה רבינו הוא יום תענית, ואילו יום ההילולא של רשב"י הוא יום שמחה?

ולכן זקוקים להביאור שבמאמר הנ"ל — ע"פ קבלה וחסידות.

Concepts

רועה נאמן

A true Nossi and leader of בני ישראל is someone that puts his own needs and desires aside and is totally given over to his people. We saw this clearly by the first Nossi Moshe Rabbeinu and by the Nessiem that followed throughout the generations. Hashem chose Moshe because of his dedication as a shepherd to his sheep. His selfless dedication to ישראל was awesome.

Translations

ניצוץ-spark

זקוקים-they need

Explanation

ג. המשך הענין — הביאור בקביעת ז' אדר ליום תענית בגלל מיתת משה, אף שיש בו ענין של שמחה מצד לידת משה, כי, התענית דז' אדר אינו בגלל שהוא "יום חייב", אלא מצד ענין התשובה, "והחי יתן אל לבו"¹⁶, ובוה ניתוסף יותר מצד ענין השמחה — הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א, ונדפס¹⁷ בלקו"ש חט"ז ע' 343 ואילך.

Simcha by the Rabbeim...

ד. אמנם, בימינו אלו לא מתענים בז' אדר, מצד חלישות הדור ולא מצי לצעורי נפשם כז', אבל אעפ"כ, צריך להיות ענין הצדקה תמורת התענית (כמבואר באגה"ת¹⁸).

זאת ועוד:

ידוע מנהג רבותינו נשיאינו, עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר, שלא היו אומרים תחנון בז' אדר¹⁹, ומכ"ש שלא הי' אצלם ענין התענית.

וההסברה בזה:

ענינם של רבותינו נשיאינו הוא — אפשטותא דמשה שבכל דרא²⁰, ניצוץ של משה רבינו, אשר, ע"פ השגחה פרטית, שהיא ההשגחה העליונה, נתמנו להיות ראש ומוחין של בני²¹, עד שכל עניני בני²², רק הענינים הרוחניים, אלא גם הענינים הגשמיים, יומשכו על ידם²², והכח על זה הוא משה, שלהיותו רועה ישראל הראשון, נותן כח לנשיאים שבכל דור ודור.

ולכן, יום ז' אדר נחשב אצלם ליום שמחה, ואין אומרים בו תחנון.

Translations

אמנם-however

they are unable to afflict themselves

instead of תמורת

Concepts

ראש ומוחין של בני ישראל

In every generation there is one Nossi; the Moshe of the generation. Everything that we have, both physically and spiritually comes through him. Just like all of the limbs and organs of one's body comes from the head similarly everything comes through the head of generation to the rest of the world.

ואע"פ שמשה רבינו עצמו לא רצה את ענין ההסתלקות שבז' אדר — הרי זה רק בתחילה, אבל לאחרי שהי' ענין ההסתלקות בז' אדר, הנה עי"ז ניתוסף אצלו עילוי גדול יותר:

אע"פ שגם לפני כן הי' משה רבינו בדרגא נעלית ביותר, עד "שפירש מן האשה"²³ — ע"פ דין, כיון שהקב"ה אמר לו "ואתה פה עמוד עמדי"²⁴, מ"מ, בעת הסתלקותו הגיע לדרגא נעלית יותר.

וכפי שמצינו במדרשי רו"ל²⁵ שבזכות התעסקותו של משה "בעצמות יוסף", כמ"ש²⁶ "ויקח משה את עצמות יוסף עמו", בהיותו במעמד ומצב ש"אין בישראל גדול ממנו" — זכה לכך ש"לא נתעסק בו אלא המקום, שנאמר²⁷ ויקבור אותו בגיא".

וכן מצינו שבעת הסתלקותו הגיע משה רבינו לדרגת שער הנו"ן, והיינו, שאע"פ שעד אז היו אצלו רק מ"ט שערים, כדאיתא בגמרא²⁸ "ני' שערי בינה נבראו בעולם, וכולן ניתנו למשה חסר אחת, שנאמר²⁹ ותחסרוהו מעט מאלקים", הנה ביום הסתלקותו ניתן לו גם שער הנו"ן, כפירוש הרב המגיד³⁰ על הפסוק³¹ "ויעל משה גו' אל הר נבו" — נו"ן בו.

ועפ"ז יש לבאר דברי הגמרא³² "מה להלן עומד ומשמש אף כאן עומד ומשמש במרום" — שלאחרי הסתלקותו הגיע משה רבינו לדרגא כזו שלגבי דרגתו הקודמת נקראת בשם "מרום".

ומטעם זה נחשב ז' אדר ליום של עלי' גם אצל אתפשטותא דמשה שבכל דרא, ולכן הוא אצלם יום שמחה, ואין אומרים בו תחנון.

Concepts

פירש מן האשה

Hashem told Moshe to separate from his wife Tziporah during to days leading up to מתן תורה. The reason was due to the constant interaction between moshe and Hashem he needed separation and elevation from physicality.

Translations

the-אתפשטותא דמשה שבכל דרא
extension of Moshe in every
generation

were appointed-נתמנו

it has been added-ניתוסף

And therefore to the Chassidim...

ה. ועלי' זו היא לא רק עבור אתפשטותא דמשה עצמו, אלא גם עבורנו — ע"י ההתקשרות אליו, ועד להתקשרות שהיא לא רק במחשבה ודיבור, אלא גם במעשה, ש"הוא העיקר"³³, ו"נלכה באורחותיו נצח סלה ועד"³⁴, ללא הפסק³⁵ (ולא באופן שלפעמים מתנהג כפי רצונו של הרבי, ולפעמים מתנהג כפי רצונו הוא).

ועי"ז מצליחים בלימוד התורה, נגלה וחסידות, ובקיום המצוות בהידור,

ואז — כאשר "בחוקתי תלכו", "שתהיו עמלים בתורה", אזי "ונתתי גשמיכם (שהו"ע הגשמיות)³⁶ בעתם וגו'"³⁷, ועד לסיום הפרשה: "ואולך אתכם קוממיות"³⁸, בביאת משיח צדקנו, יבוא ויגאלנו.

* * *

Translations

עבור-for the sake of
לפעמים-occasionally

שיחה ב'

Story of the Mittlerer Rebbe

ו. ע"פ משנת במאמר³⁹ בנוגע לענין הספיחים — יובן ענין נוסף: ידוע⁴⁰ שכאשר אדמו"ר האמצעי רצה להקים ישוב במקום רחוק, בארץ ישראל, הציע, ביקש וצוה לכמה מהחסידים שיסעו לשם, ושאלו אותו: מה יהי עם "חסידות"?

— שכן, אף שלא דרו במקומו של אדמו"ר האמצעי, היו באים מזמן לזמן לשמוע חסידות, או שהיו שומעים חסידות מאדמו"ר האמצעי בעת שהי' נוסע למקומם (כידוע שאדמו"ר האמצעי הי' נוהג לנסוע ממקום למקום בתוך המדינה); אבל אם יסעו למקום רחוק, לא יוכלו לשמוע חסידות —

והשיב להם אדמו"ר האמצעי, שישלח להם את כתיבי ("ביכלאך") החסידות.

וזהו הטעם הפשוט לכך שבאוסף הכתביידי של כ"ק מו"ח אדמו"ר יש רק מעט "כתבים" של אדמו"ר האמצעי, אף שלפי-ערוך כתב יותר משאר הרביים — כיון ששלח "כתבים" לארץ ישראל. ואכן, אצל צאצאי חסידי אדמו"ר האמצעי שנסעו לארץ ישראל, מצאו "ביכלאך" חסידות של אדמו"ר האמצעי, שהי' שולח להם, כנ"ל⁴¹.

ולכאורה אינו מובן:

למרות שאדמו"ר האמצעי הבטיח לשלוח להם כתיבי חסידות — הרי עדיין הי' חסר אצלם הענין ד"עיניך רואות את מוריך"⁴² שצריך להיות בעת אמירת התורה, שעי"ז ניתוסף בהבנת התורה!?

Concepts

ראיית פני הרב

Seeing one's Rebbe's face can increase the quality of one's learning tremendously. רבי once said that the reason he is so sharp is because he would gaze at the back of רבי מאיר. All the more so would he have done so to the front of his holy face. Hashem

Translations

aftergrowths-ספיחים

to create a settlement-להקים ישוב

they lived-דרו

the archive of manuscripts-אוסף הכתי

ולאמיתו של דבר, התועלת של התלמיד מראיית פני הרב היא (לא רק בעת אמירת התורה, אלא) גם שלא בשעת אמירת התורה — כמובן מדברי הגמרא⁴³: "אמר רבי, האי דמחדדנא מחבראי, דחזית' לרבי מאיר מאחורי', ואילו חזית' מקמי', הוה מחדדנא טפי, דכתיב והיו עיניך רואות את מוריך".

וגם בפשטות מובן שצריך להיות "עיניך רואות את מוריך" — כי, בשעת אמירת התורה מאירים פני הרב, כמ"ש⁴⁴ "חכמת אדם תאיר פניו", וכיון ש"כל מה שברא הקב"ה בעולמו לא ברא דבר אחד לבטלה"⁴⁵, הרי בודאי שהארת פני הרב מביאה תועלת אצל התלמיד — שניתוסף אצלו בהבנת תורת רבו.

וכמובן גם ע"פ תורת הבעש"ט⁴⁶ שכל דבר שיהודי שומע או רואה מסייע לו בעבודת ה' — שהתועלת שיש לתלמיד מהארת פני הרב היא לא רק באופן מקיף, אלא גם באופן פנימי.

ועפ"ז אינו מובן מענה אדמו"ר האמצעי, שבמקום שמיעת חסידות, ישלח את כתבי החסידות — הרי עדיין יחסר אצלם העילוי שנעשה עי"ז ש"עיניך רואות את מוריך"?!

Through remembrance-a lasting effect

ז. והביאור בזה — ע"פ משנ"ת במאמר בענין הספיחים:

ענין הספיחים הוא — שאע"פ שהזריעה היתה לפני זמן רב, ואילו עכשיו לא הי' ענין של זריעה, אעפ"כ, ישנה צמיחה (ועד שמהספיחים צומחים עוד ספיחים — ספיחי ספיחים), ולא עוד, אלא שבצמיחה לא ניכר אם היא מהזריעה עצמה או ספיחים בלבד — כפי שמצינו בנוגע

Translations

למרות-although
 היא דמחדדנא מחבראי-this that i
 am sharper then my peers
 דחזית'-because i saw him
 מקמי'-from in front
 מפי-more

Concepts

made this quality of the Rav's face in order that the Talmid should use it to increase in quality and comprehension in his learning.

לספיחי שביעית, שאי אפשר להכיר אם הם ספיחי שביעית או שנזרעו בשביעית, ויש צורך לסמוך על פלוני כו'⁴⁷.

וכמשנת"ל שבענין הספיחים יש מעלה לגבי שאר אופני היחודים שישנם בזמן הזה: (א) באופן של חידוש הישנות בלבד, (ב) ע"י נשמות הצדיקים — כי, באופן של חידוש הישנות נעשה שינוי המהות, וגם ע"י נשמות הצדיקים נעשה במהות אחר, משא"כ בענין הספיחים לא נעשה שינוי, אלא הצמיחה היא באותו אופן כמו ע"י הזריעה עכשיו, וכנ"ל בענין ספיחי שביעית, ועד שע"י הספיחים יכולה להיות גם הולדה חדשה — ספיחי ספיחים.

ועד"ז בנוגע לעניננו — שאע"פ שכאשר נוסעים למקום אחר, חסר ענין הראי', מ"מ, הזכרון וצירוף המעמד ומצב שהי' בעבר, הוא בדוגמת ענין הספיחים, שפועל כמו שהיתה הזריעה עכשיו.

Example in Nigleh

ח. וככל הענינים — משתקף גם ענין זה בנגלה דתורה⁴⁸:
 על הפסוק⁴⁹ "אך בצלם יתהלך איש", איתא בירושלמי⁵⁰, שהאומר שמועה בשם אומרה יראה כאילו בעל השמועה עומד כנגדו.
 וכידוע הסיפור⁵¹ אודות הצמח צדק, שכאשר ניגנו את הניגון של רבינו הזקן, כו"כ שנים לאחרי הסתלקותו, הי' זה אצלו באופן ש"בעל השמועה עומד כנגדו".
 ולכאורה: הרי כבר עבר משך זמן — י"ב חודש ועוד יותר — מאז ששמע זאת מבעל השמועה? — אך הענין, שזהו בדוגמת ענין

Concepts

ספיחים

The produce that grows during the year of שביעית is holy and therefore it comes with many restrictions. Similarly the aftergrowth of שביעית comes with a similar holiness although it is only aftergrowth of the original produce, since it

Translations

זריעה -planting

צמיחה -growing

חידוש הישנות -renewal of the oldp

שמועה -a teaching

הספיחים, שאף שהזריעה היתה לפני זמן רב, הרי זה פועל גם עתה, ועד"ז בנוגע לפעולת השמועה ששמע בעבר, ובפרט כאשר רואה כאילו בעל השמועה עומד כנגדו, שאינו דומה למי שאינו רואה כו'.
 וזהו גם הביאור במאמר רו"ל⁵² שלאחרי ארבעין שנין קאי איניש אדעתי דרבי' — שאין זה באופן ששומע זאת מרבו עוד הפעם, אלא שניתוסף אצלו בעיניו ששמע מרבו לפני ארבעים שנה, שעומד על דעת רבו (ע"ד שראיית פני הרב פועלת על התלמיד גם לאחרי זמן).

Connection to Purim

ט. ולהעיר, שדוגמת ענין הנ"ל מצינו גם בשייכות לימי הפורים, שעליהם נאמר⁵³ "והימים האלה נזכרים ונעשים", וידוע פירוש האריז"ל⁵⁴, שגם לאחרי משך זמן, כאשר "נזכרים" כדבעי, אזי חוזרים "ונעשים" אותם ענינים כמו בפעם הראשונה.
 והרי כללות הענין דפורים קשור עם ז' אדר — כי, הענין ד"ונהפוך הוא"⁵⁵, ועד לשמחה גדולה ביותר, עוד יותר משמחת שבת ויו"ט, כמארו⁵⁶ "חייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע", הרי זה נפעל כתוצאה מענינו של ז' אדר⁵⁷.

A successful Shlichus

י. ובנוגע לענינו:

גם עכשיו ישנו הענין ד"נעשים" — שמהפכים את כל הענינים, באופן ש"שמעו הולך בכל המדינות"⁵⁸, עד למקום רחוק בקצה העולם, וגם שם פועלים הענין ד"נפל פחד היהודים עליהם"⁵⁹, כפירוש הרמ"א⁶⁰ "שמתפחדים ממה שמפחדים היהודים .. יראת שמים".
 ובהתאם לכך — הגיע הזמן לשלוח גם לפנה נדחת⁶¹, כדי לפעול שם, ולהביא לשם את מעיינות החסידות⁶².

Translations

in accordance with בהתאם

Concepts

stems from them therefore it contains some of its qualities.

וע"פ האמור לעיל — הנה גם כאשר יסעו לשם, לא יחסר שום ענין, שהרי ישנו ענין הספיחים, כנ"ל. ובפרט שזהו רק הפסק בזמן, ואח"כ חוזרים ונפגשים עוד הפעם, הרי זה בודאי פועל תוספת חיות; אלא שבאמצע צריך להיות ענין רקבון הגרעין, שמתבטל ממציאותו, ועי"ז נפעלת הצמיחה. ובעבודה הרוחנית — הרי זה ענין הביטול, לעשות גם שלא כפי רצונו, ולא לערב את שכלו, אלא לבטלו כו', שע"ז נעשית הצמיחה בטוב.

ויה"ר שתהי' נסיעתם בהצלחה מופלגה ביותר, למעלה מדרך הטבע לגמרי, לקדש שם שמים ברכים, ויצליחו בלימוד הנגלה ובלימוד החסידות ובקיום המצוות בהידור, מתוך בריאות נכונה, ויפעלו גם על המתחילים שאוחזים באל"ף בי"ת, ויעשו פירות כו', ויביאו משם ניצוצות — נשמות ובירורים כו'.

וההתחלה תהי' מהתמדה ושקידה בלימוד התורה, כמ"ש⁶³ "ליהודים היתה אורה", "אורה זו תורה"⁶⁴, ועד שבאים ל"יקר אלו תפילין"⁶⁴.

וכל זה — בהצלחה מופלגה, באופן ד"נחלה בלי מצרים"⁶⁵, כמ"ש⁶⁶ "והאכלתיך נחלת יעקב ("כיעקב שכתוב בו"⁶⁷ ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה"⁶⁵), כי פי ה' דיבר", ועד לבנין ביהמ"ק השלישי⁶⁸, שיבנה ויתגלה במהרה בימינו.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א צוה להנוסעים שיחיו שיאמרו לחיים, ומזג משקה לכל אחד מהם בידו הק'. ואח"כ ניגנו "ופרצת", וכ"ק אדמו"ר שליט"א עמד מלא קומתו ורקד בשמחה רבה].

* * *

Concepts

הימים האלה נזכרים ונעשים

When we properly remember a day or event connected to Torah it is not a thing for itself. To lead to action is the ultimate goal. If we remember something properly it will automatically lead us to action. We have the ability to relive an event that happened many years ago in the literal sense by remembering it.

שיחה ג'

"Missing one"

יא. בהמשך להמוזכר לעיל (ס"ד) שבו' אדר הגיע משה רבינו גם לשער הנו"ן, אף שבמשך ימי חייו ניתנו לו רק מ"ט שערים — יש לבאר לשון הגמרא²⁸ "נ' שערי בינה נבראו בעולם, וכולן ניתנו למשה חסר אחת", דלכאורה אינו מובן: למה נאמר "כולן ניתנו למשה חסר אחת", ולא נאמר מ"ט ניתנו למשה?

ויובן בהקדם שמצינו לשון זה גם בנוגע למלאכות דשבת — כדאיתא במשנה⁶⁹ "אבות מלאכות ארבעים חסר אחת", וגם כאן נשאלת השאלה: למה לא נאמר ל"ט מלאכות?

ומבואר בזה⁷⁰, שמספר המלאכות דשבת הוא "כנגד מלאכה מלאכתו ומלאכת שבתורה", שמספרם הוא ארבעים, אלא ש"חסר אחת", ד"איכא חד דלא ממנינא", אלא שיש ספק אם זהו מש"נ ביוסף⁷¹ "ויבוא הביתה לעשות מלאכתו", ל"מאן דאמר לעשות צרכיו נכנס", ולכן אינו ממנינא; ולמ"ד שנכנס לעשות מלאכתו ממש, אזי הפסוק⁷² "והמלאכה היתה דים" אינה ממנינא, כיון שפירושו הוא "דשלים לי' עבדתא"⁷³.

אך עדיין אינו מובן: מדוע משתמשת התורה בנוגע ליוסף בלשון כזה שיכולים לטעות בו בנוגע למלאכות שבת — הרי התורה היתה יכולה לכתוב אותו ענין בלשון אחר שבו לא תהי' נתינת מקום לטעות?

Translations

there is one איכא חד דלא ממנינא
which is not counted
מכוון-the intention

Concepts

שער הנו"ן

Moshe Rabeinu reached forty nine levels of Bina before his passing. He reached the fiftieth at the time of his passing. The first 49 levels are all still bound to limitations however the 50th level is above and beyond any limitation and totally above this world. Even Moshe Rabeinu was only able to reach it at the time of his passing.

The permitted Melacha

יב. והביאור בזה⁷⁴:

על הפסוק⁷⁵ "כי בו שבת מכל מלאכתו", איתא במדרש⁷⁶: "אע"ג דאת אמר כי בו שבת מכל מלאכתו, ממלאכת עולמו שבת, ולא שבת לא ממלאכת הרשעים ולא ממלאכת הצדיקים" (שכרן ועונשן).

וכמו"כ בנוגע לאדם למטה, יש מלאכה אחת שמותרת בשבת — מלאכת שמירת שבת, והיינו, שהשמירה והזהירות מעשיית כל המלאכות בשבת היא עצמה מלאכה [ובפרט ע"פ מארו"ל⁷⁷ ששקולה שבת כנגד כל מצוות התורה, הרי זה כולל עשיית כל המצוות], אלא שזוהי מלאכה המותרת בשבת.

וזוהו הטעם שלשון מלאכה נאמר בתורה ארבעים פעמים — כיון שישנם ארבעים מלאכות, אלא שמלאכה אחת היא מותרת. ועפ"ז מובן דיוק הלשון "אבות מלאכות ארבעים חסר אחת", ולא ל"ט מלאכות. ונמצא, שאע"פ שכוונת חז"ל היא לקבוע את המספר של ל"ט מלאכות, מ"מ, השימוש בלשון "ארבעים חסר אחת" מורה ומדגיש שישנו הענין של ארבעים, והיינו, שע"י הזהירות מל"ט המלאכות באים למלאכה הארבעים — שמירת שבת.

Also the 50th gate

יג. ועפ"ז מובן גם בנוגע לדברי הגמרא "נ' שערי בינה נבראו בעולם, וכולן ניתנו למשה חסר אחת":

אע"פ שהמכוון הוא שניתנו למשה רק מ"ט שערים, הנה בדיוק הלשון "כולן" (נ' שערי בינה) ניתנו .. חסר אחת" מרומז שבנתינת מ"ט השערים נכלל גם שער הנו"ן.

ובפרט ע"פ המבואר בלקו"ת פ' במדבר⁷⁸, שבשער הנו"ן יש ב' ענינים: (א) כפי שהוא בפני עצמו, (ב) כפי שכלול במ"ט השערים — הרי בודאי שבנתינת מ"ט השערים כלול גם שער הנו"ן.

אלא שהתכללות שער הנו"ן במ"ט השערים שניתנו למשה היא בהעלם ובכח; ובו' אדר הרי זה נמשך בגלוי.

שיחה ד'

Rashi Sicha

יד. בנוגע לביאורים בפירוש רש"י, היתה הצעה⁷⁹ שאודיע לפני שבת על איזה פירוש רש"י ידובר, כדי שיוכלו לעיין בו. אך בערב שבת עדיין לא ידעתי בעצמי...

ובכן, ידובר עתה אודות פירוש רש"י בהתחלת הפרשה, על הפסוק⁸⁰ "ואתה הקרב אליך גו' לקדשו לכהנו לי", ובתחילה ינגנו ניגון, כדי שיוכלו לעיין בפירוש רש"י זה.

Explanation

טו. הביאור בפירוש רש"י, "ואתה הקרב אליך", "לאחר שתגמור מלאכת המשכן", "לקדשו לכהנו לי", "לקדשו להכניסו בכהונה ע"י הבגדים שיהא כהן לי, ולשון כהונה שירות הוא" — ש"לקדשו לכהנו לי" קאי על הכניסה לשירות ע"י הבגדים, בהוספה על מש"נ לפניו "לכהנו לי", שקאי על שם התואר של כהונה; וממ"ש "ואתה הקרב אליך", שמשו יקרבם אליו, שגם הוא הי' כהן, אף שמעלת משה היא בענינים שאינם שייכים לכהונה — למדים, שגם ענין זה הי' לאחר גמר מלאכת המשכן, שאז נכנסו הכהנים למשכן, שזהו המקום שבו הי' משה נכנס לשמוע דבר ה'; הביאור איך שימש אהרן במשכן לאחר שבוה מזבח לעגל — כי, בעת בניית המזבח (קודם גמר מלאכת המשכן), לא הי' אהרן בגדר "כהן ששימש לע"ז"; וההוראה בנוגע לגודל הזכות והאחריות של אלו ש"אפתשותא דמשה" קירבם אליו⁸¹ ונתן להם את התפקיד⁸² לגלות את המשכן שבכל אחד מישראל⁸³ (לאחרי שכבר נגמרה מלאכת המשכן ע"י משה רבינו⁸⁴) — הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א, ונדפס בלקו"ש ח"ו ע' 170 ואילך.

* * *

Concepts

הצעה -
suggestion

משה קירבם אליו

Just like in the times of the Mishkan, Moshe Rabbeinu brought the kohanim fully into their service, similarly Our Rebbe gives us tremendous strength to overcome the darkness of the world. He brings himself down to our level and shares with us the deepest ענינים בתורה for us to us it in our עבודת השליחות.

שיחה ה'

Moshe's name

טז. בפרשת תצוה לא נזכר שמו של משה רבינו. ואיתא בספרים⁸⁵ טעם הדבר — לפי שבדרך כלל הקביעות דפ' תצוה היא בסמיכות לז' אדר שבו נסתלק משה, ולכן לא נזכר בה שמו של משה, לרמז על הסתלקותו.

אמנם, התחלת הפרשה היא: "ואתה תצוה", שקאי על משה רבינו, כך, שאע"פ ששמו של משה לא נזכר בכל הפרשה, נקראת הפרשה כולה על שמו של משה,

— ישנם כו"כ פרשיות שהתחלתן "וידבר ה' אל משה", אבל אעפ"כ, אינן נקראות ע"ש משה, ועד שיש פרשה שנקראת על שם קרח, שהי' מנגד למשה רבינו; ואילו פ' תצוה (שבה לא נזכר שמו של משה), נקראת על שם משה —

ולא עוד אלא כפי שמשה הוא למעלה מענין של שם — "ואתה תצוה".

וענין זה הוא ע"ד האמור לעיל (ס"ד) שאע"פ שבתחילה לא רצה משה את ענין ההסתלקות, הנה לאחרי שהי' ענין ההסתלקות בפועל, נעשית אצלו עלי' גדולה ביותר כו"⁸⁶.

*

Mesirus Nefesh for Chinuch

יז. במאמר שאמר כ"ק מו"ח אדמו"ר בפורים קטן שנת תרפ"ז, במוסקבא⁸⁷ — בזמן שהי' צורך במעמד ומצב של מסירת נפש כו"⁸⁸ — דובר אודות הענין ד"מפי עוללים ויונקים יסדת עוז גו' להשבית אויב

Concepts

מאמר פורים קטן תרפ"ז

In this Mamer the Friediker Rebbe spoke very strongly about **הינדך** although such a thing was very dangerous to do. The KGB were present at the time of the recital of the Mamer and shortly

Translations

from the mouths of the babes and the sucklings
you have founded
strength

ומתנקם⁸⁹, ונתבאר, שיש צורך במס"נ על ענין החינוך, והחינוך צריך להיות באופן שיהי' ניכר קדושת האותיות כו', והיינו, שאף שע"פ שכל מסתבר שיכולים ללמוד במהירות גדולה יותר שלא על הסדר, מ"מ, אין לעשות זאת בגלל קדושת האותיות, ועד"ז בנוגע לנקודות כו'.

וענין זה שייך גם בנוגע לאלו שנוסעים⁹⁰ לפתוח מוסד תורה, החל מחינוך על טהרת הקודש, כולל גם בנוגע לאלו שלא באו עדיין לכלל הבנה והשגה — שתהי' פעולתם באופן של מס"נ, אבל, לא באותו אופן שהי' בשעה שכ"ק מו"ח אדמו"ר אמר מאמר הנ"ל, אלא מתוך הרחבה, ועי"ז יפעלו "להשבית אויב ומתנקם" — הן האויב שמבפנים והן האויב שמבחוץ כו'.

והעיקר — שיפוצו מעינותיך חוצה, ועי"ז — אתי מר⁹⁰, ביאת משיח צדקנו בקרוב ממש.

Translations

להשבית אויב ומתנקם — to put an end to the enemy and avenger

Concepts

after he was arrested. A lot of the Mamer from the Rebbe ואתה תציה is based on it.

Sicha Summaries

מאמר ד"ה ועשית מזבח מקמר קמורת (א)

Sicha 1:

ב) On אדר ה' - the yahrzeit of moshe rabbeinu- there is a custom to fast. However on בעומר ה' - the Yahrzeit of רשב"י there is not. The explanation that this difference is because the desire or opposition to leaving this world of the בעל הארצות isn't enough because how can a Nossi want to leave this world?

ג-ה) Moshe's desire that his yahrzeit should be considered a day of mourning was only before his passing. Afterwards he was elevated to a much greater and higher level and throughout the generations our Nessim revealed to us the great significance of the day. We can relate to it through Hiskashrus to our Rebbe.

Sicha 2:

ו) The Mittler Rebbe sent Chassidim to a faraway place and although they didn't have the tremendous זכות and advantage of seeing their Rebbes holy face he would send them booklets of Chassidus.

ז-ה) In the halachos of שבעות there is something called ספחים, which means that the holiness of שבעות continues on to the aftergrowth. Similarly in learning/ understanding our Rebbe there are times when we only comprehend him much later than the original time of teaching.

(ט-י) All of this has a direct connection to Purim. We read in the מגילה that these days are remembered and leads to action. When we travel to a faraway place the purpose is to totally change it for the better in the literal sense.

Sicha 3

(יא-יג) Both by Shabbos and Moshe Rabeinu we find that there are two different numbers mentioned in regards to their qualities. By both there is no contradiction because they have one aspect which can be counted by itself or together with the other things.

Sicha 4

(יד-טז) There were different stages in bringing the Kohanim Fully into their service. Aharon wasn't fully a Kohen when he built the altar for the sin of the calf.

Sicha 5/6

(יז-יז) Although Moshe isn't mentioned in פרשת תצוה it starts off by referring to him. We must go במסירת נפש to give a full מהרת הקודש even to small children.

ראשי תיבות

פס"ד - פסק דין
מג"א - מגן אברהם
שו"ע - שולחן ערוך
צ"ל - צריך להבין
משא"כ - מה שאין כן
רשב"י - רבי שמעון בר יוחאי
יו"ט - יום טוב
הנ"ל - הנוכח לעיל
צ"צ - צמח צדק
ע"פ - על פי
אדמו"ר - אדונינו מורינו ורבינו
אעפ"כ - אף על פי כן
ומכ"ש - ומכל שכן
מ"מ - מכל מקום
עפ"ז - על פי זה
משנ"ת - מה שנתבאר
בעש"ט - בעל שם טוב
מס"נ - מסירת נפש
כת"י - כתבי יד

לחיזוק ההתקשרות
לכ"ק אדמו"ר
זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

איבערלעבן
Learn it. Relive it. ∞

